

ת"פ 44955/09 - מדינת ישראל נגד יונס אסד

בית המשפט המחויז בבאר שבע

ת"פ 15-09-44955 מדינת ישראל נ' אסד (עוצר)

בפני כבוד השופט אליהו ביתן

בענין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יונס אסד (עוצר)

הכרעת דין

A. כללי

1. כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם מיחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. נטען בו כי בתאריך 20.9.15 בסביבות השעה 18:00 הנאשם פנה לא.א. (להלן: "המתلون") שישב בבית קפה ברחוב קרן קיימת בבאר-שבע (להלן: "בית הקפה") וביקש ממנו כסף. המתلون סירב לתת לו כסף והתפתח ביניהם ויכוח מילולי. מיד לאחר מכן הנאשם התנצל על המתلون מאחור שבידו סכין, התנהל ביניהם מאבק במהלךיו ذكر הנאשם את המתلون בסכין מספר פעמים, בגבו, בצווארו, בידי ובחזה משמאלו. בהמשך, המתلون פונה לבית החולם ונמצא כי הוא סובל מתקדים בידים, בצוואר ובחזה ומדקירה בחזה משמאלו מאחור, ובבדיקה CT שנערכה לו הודה חזה-אויר קטן.

2. בתשובתו לכתב האישום אישר הנאשם כי בנסיבות המתוירות בכתב האישום הוא ביקש מהמתلون כסף, אך טען שהדבר היה בצדק. עוד אישר, כי בין המתلون התפתח ויכוח והוא ביניהם עימות פיזי, וטען, שהמתلون הוא זה שתקף אותו ואילו הוא רק התגונן מפניו. לטענתו, המתلون החזק בידי חפץ כלשהו והוא אדם נספ, בדואי, ושניהם יחד תקפו אותו (את הנאשם). הוא עצמו לא החזיק בסכין בשום שלב ולא תקף את המתلون בסכין וכל פעולותיו כלפי המתلون היו הגנתיות. הנאשם לא הכחיש את הפגיעה שנגרמו למתلون אך טען כי לא הוא זה שגרם להן, ואמר, כי אין לו הסבר לפגיעות אלה.

3. התביעה העידה, בין היתר, את המתلون, מספר שוטרים - אלה שהגיעו לזרת ההתרחשויות זמן קצר לאחר קבלת הודעה, מי שעצר את הנאשם, אלה שהיו באותו מקום מיד לאחר מעצרו, ואלה שחקרו את הנאשם - בעל בית הקפה, ועובד אורח שראה חלק מההתרחשויות. והגישה את דוח מעצר הנאשם, דוח מסדר זיהוי תמונות, תמונות של המתلون, תעודה רפואי של המתلون, אמרות הנאשם בחקירהו - במשפטה, תמונות של הנאשם, תעודה רפואי של הנאשם, אמרת בעל בית הקפה, חוות דעת מומחה - ביולוגית, והודעה על זיהוי DNA.

ההגנה העידה את הנאשם.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

עדות המתלוון (עמודים 21-11)

המתלוון, בן 50, סיפר, כי ביום האירוע הוא נכנס לבית קפה בעיר העתיקה בבאר-שבע. הוא קנה סיגריות וביראה ועוד לפני שהספיק לשות את הבירה הגיע מישחו וביקש ממנו 10 או 12 ל"נ. המתלוון אמר לו שהוא לא נכח והוא יכול לעבוד אז הוא קיבל מכות באזור העורף וראה שהתווך מחזק סcin. הוא הגן על עצמו וקיבל כמה חתכים בידיהם ובזהה. המתלוון זיהה בבית המשפט את הנאשם כמי שתקף אותו. לאחר שהוקראו לו דבריהם שמסר באמרטו, אישר כי במשטרת הוא תיאר את התוקף כ"בעל מבנה גוף בינוני, קרח קצר וצבע עורו חום". המתלוון מסר כי במשטרת הציגו בפניו תמונות והוא הצביע על אחת מהן ואמר כי הוא חשב שהאיש שתקף אותו. התמונה עלייה הצבע היא תמונה הנואם.

המתלוון מסר כי מלבד אותו תוקף, לא היו אנשים נוספים שהיו מעורבים בתקיפתו.

בחקריתו הנגדית נשאל המתלוון (עמ' 18 ש' 16) אם יכול להיות שהוא תקף את הנאשם וה הנאשם תקף אותו, והשיב "לא יכול להיות. אני בעצם רק לשות קפה והותקפת".

המתלוון אישר כי היו במקום האירוע אנשים נוספים. לשאלת האם יכול להיותשמי שדקר אותו הוא אחד מהאנשים האחרים שהיו במקום השיב בשילילה. לשאלת למה לא יכול להיות שאחר דкар אותו, השיב "יש לי עיניים וראייתי אותו מולי עם הסcin". (עמ' 20 מש' 4 ואילך)

המתלוון דחה את טענת הנאשם שהוצגה על ידי הסגנור לפיה כמה שעות לפני האירוע הוא הסתובב סביב הנואם וחיפש הזדמנויות לריב אותו, ואמר: "מה פתואם. אני בסך הכל נכנסתי לשות בקבוק בירה". (עמ' 21 מש' 10).

עדות מר יניב רום (עמודים 40-35)

מר רום הוא בעלי של בית הקפה בו החל האירוע. הוא סיפר כי ביום האירוע נכנס לבית הקפה בחור ממוצא ערבי וביקש לקנות סיגירה בודדת. העד אמר לו שמחיר הסיגירה 2 ל"נ. אותו אדם נתן לו שקל אחד ואמר שהוא לא משלם יותר. בשלב זה נכנס למקום רוסי שקנה בקבוק בירה ואמר לאחר "מה אתה מתווכח על שקל,תן לו את השקל שלו". הבחור הערבי נתן את השקל והם יצאו החוצה. לאחר מכן העד שמע צעקות "משטרת", יצא החוצה וראה שהאחד רץ לכיוון אחד והשני רץ לכיוון אחר.

על רוב שאלות הסגנור בחקירה הנגדית העד השיב "לא יודע" "לא זוכר". ב"כ התיבעה בבקשת להגיש את אמרת העד במשטרת על מנת לעשות בה שימוש לפי סעיף 10א' לפקודת הראות, ההגנה התנגדה לכך והאמרה התקבלה וסומנה ת/8.

באמրתו במשטרת מיום 21.9.15, מסר העד בין היתר את הדברים הבאים:-

"אני בעל בית הקפה פינוקי. אtamol בשעות אחת" צ ישב אצל בחור רוסי שאינו לא מכיר את שמו. הגיע בחור ערבי שאינו מכיר קצת בפנים מהעיר אבל לא יודע מי הוא. הערבי ביקש ממני סיגירה והביא לי שקל, אמרתי לו שזה עולה 2 שקל, אז הוא אמר לי "אני לא משלם לך, מה תעשה, תוציא עלי את האקדח שלך?", כנראה הוא ראה את האקדח שלי במכנס. אח"כ הרוסי נכנס לקחת בירה ואמר לערבי "מה אתה מתווכח על שקל, תן לו

את השקל שלו". הערבי נתן לי את השקל הנוסף, הרוסי חזר לשפט בחוץ. אני הlecתי לצד אחד של החנות ברחוב מורי הנטאות והערבי יצא לכיוון השני של החנות איפה שהמדרחוב בקק"ל, שם ישב הרוסי. אחרי כמה שניות שמעתי צעקות ובלאגן "משטרה, משטרה". הlecתי לכיוון וראיתי שהרוסי חתך בצוואר בבטן, ככל דם, הוא כבר היה בהמשך הירידה בקק'ל. אני הספקתי לראות שהערבי עוזב את הרוסי שהוא עם סכין ביד ורצ למטה לכיוון המשך הרחוב לכיוון נווה-נווי...".

עדות מר היל גסנבוור (עמודים 22-25)

מר היל גסנבוור, צער בן 25, עובר אורח שנקלע למקום האירוע, סיפר, כי הוא ראה את הקטטה והתקשר למטריה. לדבריו, היו באירוע שני גברים, אחד רזה ואחד שמן. שניהם היו על הרצפה והשמן היה מעל הרזה. הגבר שהיה לעללה, מעל الآخر, היה בעל שיער שחור וקרחת והגבר שהוא רזה והוא היו לו קעקועים. בעבר זמן קצר הם קמו מהרצפה והחליפו אגרופים והגבר השמן שלף סכין וניסה לדקוק באמצעותה. העד מסר, שהוא חשב שקט הסcin שהגבר השמן החזק הייתה בצעע כתום ומסר כי הוא ראה רק סcin אחת באירוע וכי מלבד השניים האמורים לא היו מעורבים נוספים בקטטה.

לשאלת הסגנור האם ראה מישהו מהקהל שמתעורר באירוע, השיב (עמ' 25 מש' 14) :

"היה אחד שניסה להפריד ביניהם, הוא לא התקrab יותר מיד אליהם ומיד זו אחרת. הוא החזק ביד כסא מפלסטיק וניסה לדחוף אותו בין שניהם כדי להפריד."

עדות השוטר איתן תמיר (עמודים 50-52)

השוטר תמיר הוא המש"ק של השוק העירוני בבאר-שבע. הוא סיפר כי ביום האירוע הוא לא היה בתפקיד. הוא קיבל טלפון מאדם מסוים המוכר לו מהשוק אשר סיפר לו שהגיע לשוק בחור עם חולצה לבנה מוכתמת בדם, שיש לו סcin בכיס האחורי של מכנסיו, ושאותו אדם סיפר לו שהוא לקח את הסcin מהchner פלאפל בעיר העתיקה וذكر שם אדם אחר. השוטר דיווח על הדברים לרأس המשמרות- השוטר שאפיק- והכוון אותו באמצעות מכשיר הקשר למקום בו החשוד נמצא בשוק, עד שהשוטר הגיע אל החשוד ועצר אותו.

השוטר מסר כי כל הסוחרים בשוק יודיעים את מספר הטלפון שלו והם מתקשרים אליו בכל עניין הנוגע למטריה. הוא העדיף להימנע ממשירת פרטיו של המודיע ובסופו של דבר, בהנחיית ב"כ התביעה, הוא מסר את שמו ואת מספר הטלפון שלו והוסכם בין הצדדים כי אם הסגנור לא יוכל להשיג את המודיע בטלפון שנמסר על ידי השוטר, התביעה תמסור לו את פרטי חנותו של המודיע.

עדות השוטר שאפיק אלג'ילאיוי (עמודים 8-3)

השוטר אלג'ילאיוי מסר בעדותו כי ביום האירוע הוא היה בתפקיד וקיביל דיווח על בן מיעוטים ובחור ממוצא רוסי המתוקוטטים ביניהם. הוא שלח נידת למקום והשוטר שהגיע לזרעה דיווח לו שיש פצוע ושהחשוד נמלט מהמקום. השוטר מסר לו את תיאור החשוד שברח - בן מיעוטים, קירח, שחומ עור, לבוש חולצה לבנה ומכנסי ג'ינס - מתוך פרטיים שקיבל מאחרים - ומסר כי החשוד מחזיק כלי תקיפה. השוטר ג'ילאיוי התחיל לבצע סריקות סביבה הזרעה ותוך כדי כך קיבל הודעה בקשר לשוטר המשמש כمفקי נקודת המשטרה בשוק העירוני בבאר-שבע,

לפיה אדם העונה לתיאור החשוד שנמלט מהזירה נראית בשוק, ישב באחור הבאסטיות. השוטר ג'ילאיו הגיע לשוק מיד, רץ לכיוון המקום וראה אדם העונה לתיאור שהתקבל מהשוטר שהגיע לזרה. אותו אדם ישב בבית קפה, ובשוק כמעט ולא היו אנשים. השוטר ג'ילאיו הגיע אל החשוד וביקש ממנו לעמוד. נדף ממנו ריח אלכוהול ועל חולצתו היו כתמי דם. השוטר הודיע לו על מעצרו וכבל את ידיו לאחור. השוטר דיווח בקשר שהוא נמצא בשוק עם עוצר ונידות המתינו לו ברחבה מחוץ לשוק. השוטר הסביר כי המקום בו הוא היה עם החשוד הוא סמיטה שלא ניתן להגיע אליה בכלי רכב. השוטר הוציא את העוצר למקומות בו היו הנידות והכנס שאותו לאחת הנידות, לחלק האחורי המועד לעצורים. כאשר הוא הכניס את העוצר לנידת הוא הבחן שהעוצר עושה תנועות עם ידיו מאחור, תוך הטית גופו בכיפוף קדימה ושמאליה, והבחן שהוא מחזיק בידו מאחור סיכון בעלת ידית כתומה. החשוד הסתכל לעבר השוטרים וזרק את הסיכון בתנועה הצדית לעבר ריצפת הרכב. השוטר ג'ילאיו פתח את הדלת האחורי של הנידות והשוטרים השתלטו על החשוד. אחד מהשוטרים שהיה במקום טפס את הסיכון ושוטרים אחרים הסייעו את החשוד לתחנת המשטרה. החשוד הנ"ל הוא הנאשם.

השוטר ג'ילאיו מסר כי עם מעצרו החל הנאשם למלאם דברים בלתי מובנים ואמר לו משהו כמו "אני ניסיתי להוציאו ממנה את השדים".

בחקירהו הנגדית חזר השוטר ואמר כי לפני הכנסת הנאשם הוגש לנידת, הוא לא ערך עליו חיפוש. הוא הסביר זאת בכך שהוא היה לבדו עם הנאשם, הוא החזיק אותו מאחור האזキים והוביל אותו לכיוון הנידת; ובכך שהnidet אליה הוכנס הנאשם היה רכב ייעודי, שחלקו האחורי הוא תא סגור, כך שם מי שמוכנס לשם משליך משחו, ניתן למצאו אותו.

6. עדות השוטר מאליק כארים (עמודים 26-29)

השוטר סייר כי ביום האירוע היה במשמרתו עם השוטר ניר. התקבל דיווח על חשוד בדקירות הנמצא בשוק העירוני והם נסעו למקום. בשלב מסוים ראש המשמרות, שאפיק, דיווח בקשר שהוא נמצא עם החשוד והם הגיעו אליו. השוטר ראה את ראש המשמרות עם אדם נוסף האזוק בידיו, והשוטרים הכניסו את העוצר לנידת שלהם. בנידת, הם אזקו את רגלו. בשלב מסוים שותפו של השוטר הבחן שבקרבת החשוד יש חפץ הנראה כסיכון, בצד ימין, והוא אזקו את ימינו. השוטר ניר פתח את דלת הנידת ומצא באחור שקע הגב של החשוד סיכון בעלת להב קבוע, שהקפתו שלה בצד ימין. השוטר ניר שם את הסיכון בתוך כפפת גומי והעוצר הוביל לתחנת המשטרה.

בחקירהו הנגדית מסר העד בקשר לסיכון שנמצא בנידת כי בשלב מסוים השוטר ניר שאל אותו "מה יש לו מאחורי הגב" והעד עצמו הסתכל לעבר המקום בו ישב העוצר בנידת וראה חפץ דמי סיכון באחור הגב של הנאשם. ומסר, כי הנאשם עשה תנועות של התפעלות בתוך מושב הנידת. (עמ' 28 מש' 5).

7. עדות השוטר ניר ברוך (עמודים 54-57)

השוטר ניר מסר כי ביום האירוע הוא היה בנידת עם השוטר מאליק כארים. הם הגיעו לשוק העירוני בבאר-שבע ובמקום כבר היו נידת אחת או שתים. השוטר שאפיק הוביל עוצר מהשוק לכיוון הרחבה. העוצר היה אזוק בידיו מאחור. העוצר הוכנס לנידת שלהם, למושב האחורי. בשלב מסוים אחד השוטרים שהוא באותו מקום אמר שהוא ראה סיכון אצל החשוד. באותו שלב העד היה עם גבו לחשוד. אחד השוטרים טפס את הסיכון והעביר אותה אליהם - העד לא זכר האם הוא זה שקיבל את הסיכון מהשוטר או ששותפו הוא שקיבל את הסיכון. הם הסייעו את

הuczor לתחנה והשיגו עליו שם ו בשלב מסוים הגיע החוקר אברמוב ולקח את החומר, והוא מניח שהוא לך גם את הסcin.

.8. עדות השוטר אברמוב יצחק (עמודים 31-35)

השוטר אברמוב חקר את הנאשם ביום האירוע. החקירה תועדה גם בתייעוד חזותי (ת/6 ת/6א). החוקר מסר כי במהלך חקירת הנאשם הוא הציג בפניו את הסcin שנטפסה בኒידת.

החוקר מסר כי אמין נדף מה הנאשם ריח אלכוהול אולם הוא היה בהכרה מלאה ודיבר לעניין. הוא שאל אותו האם הוא שיכור והוא השיב בשלילה ואמר שהוא יודע טוב מאוד איפה הוא נמצא.

לשאלות הסגנור השיב העד כי שאל את הנאשם האם עבר טיפול פסיכיאטרי, על רקע טיב המעשה והראיות שקשרו את הנאשם אליו.

.9. חוות דעת מומחה, DNA - ת/10, ת/11.

מחוזות הדעת ת/10, שהוגשה בהסכמה לתיק בית המשפט עולה, כי הדגימות שהיו במתוחים שבמבחן שסומנו בין היתר "מלחב סcin" ו- "בחיבור בין להב לדית", הכילו חומרים שפרופיל הDNA שהתקבל מהן תואם לפרופיל הDNA של המתלוון או כל אדם אחר בעל פרופיל זה, וכי על פי אומדן סטטיסטי של האוכלוסייה הישראלית שכיחות הפרטים באוכלוסייה שהנים בעלי פרופיל DNA כפוי שהתקבל בחומרים שנdagmo כאמור, נאמדת באחד ליותר ממיליארד פרטים.

מהודעת "זיהוי דן" מס' 11327 שוגשה לבית המשפט בהסכמה וסומנה ת/11, עולה כי הנאשם מתאים לפרופיל הDNA שהופק מחומר החשוד כدم, שנמצא על המזג שסומן "חולצה של חשוד" ולפרופיל הDNA שנמצא במתוח שבמבחן שסומנה בין היתר "ממצא 1".

ג. פרשת ההגנה

amarot_hanegam_udotnu_bibit_mishpat

1. הנאשם נחקר במשטרת שעوت ספורות לאחר האירוע (ת/6). בפתח חקירתו הציג בפניו החשד המיוחס לו והוא נשאל מה יש לו להגיד על כך, ותשובתו הייתה "אני מה שיש לי להגיד שלושה מיליון, היה קטסטרופה שמה. אני מחייב לאדם הזה שיבוא. אני לא פגעתי בו ואני מבקש עימות איתו, זה לא אני. זה מה שיש לי להגיד. יותר מזה אני לא עונה על שום שאלה." ואכן, לרוב המוחלט של השאלות שהפנו אליו הוא סירב להשיב.

בשלב מסוים החוקר הציג בפניו הנאשם קופסת פלסטיק ובה סcin מטבח עם ידית בצבע כתום. אחר כך החוקר פתח את קופסת הפלסטיק, הציג בפניו הנאשם את הסcin ושאל אותו האם הסcin שלו. וה הנאשם השיב את הדברים הבאים-

"אני רואה אותה גם ככה, זה לא שלי. השוטרים ביצעו עלי חיפוש פעמיים לפני שעלייתי לנידת. הם מצאו את זה

למטה באותו של מטרה". ובהמשך, אמר, "אני לא שמת. אבל השוטרים שמצאו אמרו לי זה שלך, אחד מימי ואחד משMAIL. גם מהשוטרים קיבלו מכח בראש". (שורות 74-75 ו-80-89).

2. מספר ימים לאחר מכן, ב- 24.9.2015, הנאשם נחקר פעם נוספת (ת/9). השוטר חן אלפסי שגבה את אמרת הנאשם הסביר בעדותו, כי במהלך הדיון בהארכת מעצר הנאשם לצרכי חקירה, הנאשם אמר לבית המשפט כי הוא מעוניין למסור גרסה ולכן הוא הגיע אליו לבית המעצר "אוהלי קידר" לגבות את אמרתו, אולם הנאשם לא מסר כל גרסה וסירב להשיב לרוב השאלות שהופנו אליו. (עמ' 41 מש' 9).

3. הנאשם העיד בבית המשפט (עמודים 64-70) ומסר בין היתר את הדברים הבאים -

בבוקר יומם האירוע הוא יצא מביתו בלקיה לבאר-שבע. בשלב מסוים הוא היה ברחובות "קריית הממשלה" וראה אדם המסתכל עליו במבטאים מאיים. הוא לא הכיר את אותו אדם ואחר כך הסתבר לו כי זה המתلون. בשלב מאוחר יותר הוא ישב בבתי קפה שונים בעיר העתיקה בבאר שבע ובערך בשעה 14:00 הוא ראה שם את המתلون. המתلون עבר לידי ונעץ בו מבטים מאיים וה הנאשם אמר לעצמו שהוא צריך להיות זהיר. אחר כך הוא הגיע לבית הקפה של ייב נסוז כדי לknoot סיגריות. ייב מכיר אותו ומכבד אותו. ייב מוכר סיגריות בודדות והוא רצה לknoot סיגריה. הוא דיבר עם ייב ואז המתلون נכנס לבית הקפה, פנה אל הנאשם ו אמר לו "מה אתה מדבר את? " והתחל לומר דברים לא יפים על עצמו ואחיזותיו. הנאשם רצה לעזוב את בית הקפה מהיציאה המערבית שלו ואז הוא ראה מישה - בדואי או ערבי - שקשר למingleton, המתلون נתן לו אגרוף לפנים והוא הסתובב ופנה לצאת מהיציאה הצפונית של בית הקפה. כשיצא מבית הקפה, המתلون נתן לו אגרוף לפנים והוא נפל. הייתה עם המתلون בחורה. בשלב זה, כשהוא על הרצפה, האדם השני - שקדם עמד בדלת המערבית - בעט בו בחזה וכל פעם שהוא ניסה ל起身, המתلون והבחור הנוסף בעטו בו והחזירו אותו לרצפה הם גיררו אותו במדרחוב והוא התעלף. המקוםῆהוּהַמְּהָאַנְשִׁים, הֵי צַעֲקֹת וְצָרֹחוֹת, וְמֵמָה שַׁהְאָה בְּבִין, אַנְשִׁים בָּאוּ לְעֹזֹר לוּ.

הוא עצמו לא נגע בingleton, לא דקר אותו ולא פגע בו, אלא רק התגונן מהמכוון של המתلون והآخر.

הסגור ביקש מה הנאשם להסביר איך קרה שהsingleton נכנס לבית הקפה כשהוא לא ذكور והוא יצא מהמקום מדים, וה הנאשם השיב "היתה מהומה גדולה. מהומה נמשכה כעשרה דקות. המקום היה אדם. אכן רק אני והingleton רבנו ולא היו מעורבים אחרים הרבה, אבל כפי ששמעתי היו אנשים שבאו לעזר לי ואני לא יודע לאן זה התפתח.." (עמ' 66 מש' 13).

ה הנאשם מסר כי לאחר מכן הוא הלך רגל לשוק העירוני. הוא היה חובל כלו וחולצטו היה מלאה בדם. בהמשך הגיעו לשוק שוטרים ועצרו אותו בבית קפה. הנאשם ציין כי הוא מכיר את המודיעע, שמו סאדם אלהוואריין, ושהם ישבו יחד, מספר דקות לפני שהnitig נעצר. עוד טען, כי השוטר אלגלאוי, שעצר אותו, הוא שהשתיל את הסיכון שנמצא בנידת.

ה הנאשם מסר כי השוטר ג'ילאיוי קיבל אותו ועשה עליו חיפוש מדויק ולא מצא עליו דבר. ואחר כך, לפני שהוא עלה לנידת, עשו עליו חיפוש נוסף. הוא היה עם ידים אזומות לאחור ולא יכול לעשות שום תנועה. בשלב מסוים פתחו את דלתות הנידת והוא ראה במושב האחורי, בצד ימין שלו, ממש בחיבור בין המושב למשענת הגב, סכך. הוא לא יודע למי היה שייכת.

הסגור ביקש ממנו להסביר כיצד זה נמצא די. אין. אי של singleton על הסיכון הזה, והוא השיב -

"קשה לי להסביר את זה. אולי השוטר העלה אנשים אחרים לנידתיהם ושם את זה שם. אם השוטר

גלאו מכך אתה, אני אומר שהוא השתייל את הסcin."

הנאשם הסביר את סירובו לשאלות בחקירה בכר שהוא הבין שהמתلون עבריין והוא לא רצה לסכן את עצמו ואת ילדיו, שהוא המתلون או אחרים שלו אותו יפגעו בהם.

בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי המתلون דבר אותו על הסיגריה שהוא רצה לknות מיניב הום, וטען כי המתلون "לא בא בצורה של דבר טוב, אלא התחל ישר ליכל עלי".

הנאשם חזר וטען כי לא החזק סcin ולא תקף את המתلون, ואמר "אני לא נגעתי בו בכלל".

כשהוזגה בפניו עדותו של הל גסנברגר, לפיה אדם המתאים לתיאורו תקף אחר המתאים לתיאור המתلون, השיב, "אני הייתי כל הזמן על הרצפה ולא תקפת". יש לי נוכת של 38 אחוז ואני לא יכול לרכיב. יש לי בעיה עם החוליות בגב. היו במקומות רבים אנשים יכול להיות שהוא מדבר על מישחו אחר". (עמ' 68 מש' 25)

כאשר הוזג לנאשם ששותרים שייכו לו את הסcin שנטפסה בניידת, השיב, "הדים שלי היו כבולות. אני ראייתי את הסcin שהשותרים תפסו. היא הייתה בשקע שבין המושב למסעד הגב. היא כמעט ולא הייתה נראית לעין. אני לא יודע איך השוטר ראה אותה. אני לא יודע איך הסcin הגיע לשם" (עמ' 69 מש' 25).

דין והכרעה

.ד.

1. המחלוקת העובדתית בתיק זה די מצומצמת. הנאשם מאשר כי בזמן הרלוונטי הוא היה בבית הקפה ורב עם המתلون ומאשר כי במהלך האירוע נגרמו למאתון הפגיעה המתוירות בכתב האישום. טענותו היא שהוא לא תקף את המתلون, לא החזק סcin ולא פגע במתلون בסcin, אלא הוא הותקף על ידי המתلون ואחר שהוא אותו.

2. בשאלות שהנסגור הציג לעדים במהלך המשפט וכן בסיכון ההגנה, הועלתה האפשרות שאדם אחר הוא שגרם לפציעותיו של המתلون. לאפשרות זו אין כל תימוכין בריאות שהוצעו במשפט והוא נטענה בועלמא. אפילו הנאשם, שנכח באירוע ונטל בו חלק, אינו טוען מפורשות שכך היה.

3. הנאשם טען בבית המשפט כי אדם נוסף - בדואי או ערבי - פעל עם המתلون ושניהם עטו בו וגררו אותו במדרחוב עד שהתעלף ואילו הוא עצמו רק התגן מפניהם (עמ' 66 שורות 8-2). גרסה זו חסרת שחר.

3.a. דינמיקת הplib, כעולה מהראיות שהוצעו במשפט, שונה לחדלון מהתיאור לו טוען הנאשם; איש מהעדים לא טען שהוא מעורבים נוספים במשךם בעבר לנאם ולמתلون; ההבדל בין סיפורו על שנים התקופים אחד וגוררים אותו במקות ובעיטות לאורך הרחוב עד לעלפון, לבין סיפורו על שנים הרבים זה עם זה ואחד מהם מחזק סcin ופוגע באמצעותה בשני, בולט וניכר לעין ושני הספרים אינם יכולים לדור זה לצד זה; העובדה שבתום הplib, המתلون היה עם שבעה חתכים, בחלוקת גוף השונים, שנראתה בעילם כי הם נגרמו ממחץ חד (ראה ת/4) ואילו לנאם היו פצעי שפשור שטחים, בעיקר בברכיים ובמרפקים (ראה ת/7), תומכת במובhawk בגרסת התביעה ואני עולה בקנה אחד עם גרסת הנאשם. בהקשר זה ניתן כי לא היה בידי הנאשם הסבר סביר כלשהו לפציעות הרבות שנגרמו למאתון במהלך האירוע. יודגש, כי אין מדובר במקרה אחת או דחיפה אחת ואףלו דקירה אחת, שבנסיבות של התגוששות סוערת בקרבת אנשים אחרים יכולות להיגרם על ידי מאן דהו שאינו אחד מהמתกוטטים הראשיים, אפילו מבעל

שהנפגע יבחן בכך, אלא במספר רב של חתכים שנגמרו מוחפש חד, שהם עיקר הפגיעות שנגמרו למתלון, בניסיונות שלא יתכן שהמתלון לא יבחן למי שגרם אותם.

3.b. הסגנו, שביקש להראות שהנאשם מספר מדמיינו דברים שלא התרחשו בנסיבות, כדי להצדיק את בקשתו לבדיקה הנאשם על ידי הפסיכיאטר המחויז, הפנה לטענתה הנאשם שהמתלון נשלח על ידי גורמים כלשהם לפגוע בו, והפנה לטענותו שהמתלון היה מלאוה על ידי אדם אחר, אשר ביחס אליה ציין כי "אין בחומר הראיות תמייה לנთן זה". (עמ' 63 מש' 3). במאמר מוסגר יוער, כי הפסיכיאטר המחויז בדק את הנאשם ומצא שהוא כשיר לעמוד לדין ושבזמן הרלוונטי הוא היה אחראי למשעו, וההגנה לא הביאה ראיות אחרות ולא טענה עוד בעניין זה.

3.c. העד הילל גסנבוואר תיאר בעדותו ריב בין שני גברים - שתיאורייהם מתאימים לנאשם ולמתלון - שבשלב מסוים שלו אחד מהשניים, שתיארו מתאים לנאשם, החזק סcin וניסה לזכור באמצעותה את الآخر, שתיארו מתאים למתלון(עמ' 23 ש' 13-17). הוא נשאל על האפשרות שאחרים היו מעורבים בריב והשיב, כי מלבד השניים אותם תיאר לא היו מעורבים אחרים בקטטה וכי היחיד מהקהל שהתקרב מעט אל הניצים היה אדם שני ניסה להפריד ביניהם באמצעות כסא פלסטי (עמ' 23 מש' 22 ועמ' 25 מש' 13).

עד זה לא שיש למסור עדות מפלילה נגד הנאשם והוא אף ניסה בתחילה להתחמק ממשירת פרטיהם מדויקים מחייבים נגדו. בסופו של דבר הוא מסר עדות די ברורה על הדברים שראה. עד זה נקלע למקום באקראי. הוא אינו קשור לסכסוך. איןנו מכיר את המתלון או את הנאשם ואין לו כל עניין להפליל את הנאשם. עדותו אינה מודזה ומופקחת ואפילו ההגנה לא טענה לאמיןותו, מלבד העرتה על תיאור הנאשם כ"שמן". אני מקבל את דבריו כמתארים את הנסיבות כהווייתן.

4. העד יניב רוס, בעל בית הקפה בו התחליל האירוע, סיפר בבית המשפט על חילופי הדברים שהיו בין ה"רוסי" ל"ערבי", ומסר כי לאחריהם, שניהם יצאו אל מחוץ לבית הקפה וכעבור זמן מה הוא שמע צעקות "משטרה, משטרה", יצא החוצה וראה שהבחור הרוסי מוכתם בدم ושם הבחור הערבי עם דם. לשאלת ב"כ הנסיבות אם הוא זוכר מה היה לערבי ביד, השיב "אני חשב שהיא לו סcin ביד." (עמ' 36 ש' 2).

הסגנו שאל אותו "הסcin שאתה טוען שראית שהערבי החזיק, ראיות אותה בעניין או שזאת רק מסקנה שלן מכך שהוא היה חתור?" והוא השיב: "לא זוכר". (עמ' 37 מש' 22)

יום אחרי האירוע העד מסר אמרה במשטרה (ת/8), בה פירט את השתלשלות האירועים ואמר בין היתר את הדברים הבאים - "...הערבי נתן לי את השקל הנוסף, הרוסי חזר לשפט בחוץ. אני הלכתי לצד אחד של החנות ברחוב מורי הנטאות והערבי יצא לכיוון השני של החנות, איפה שהמדרחוב בקק"ל, שם ישב הרוסי. אחרי כמה שניות שמעתי צעקות ובলגן "משטרה, משטרה". הלכתי לכיוון וראיתי שהروسי עוזב את הרוסי שהוא עם סcin ביד ורצ הוא כבר היה בהמשך הירידה בקק"ל. אני הספקתי לראות שהערבי עוזב את הרוסי שהוא עם סcin ביד ורצ למטה לכיוון המשך הרחוב לכיוון נווה-נוי. לא הספקתי לזהות איזו סcin זו הייתה...". (שורות 13-7).

בתום חקירתו הנגדית של העד, ועל רקע תשובות מסוימות שלו, ביקשה ה התביעה להגיש את אמרתו במשטרה. הסגנו התנגד לכך והאמרה התקבלה לתיק בית המשפט.

ב אמרתו במשטרה אמר העד מפורשות כי הוא ראה ש"הערבי" עוזב את "הרוסי" כשהוא עם סcin ביד. ואילו

בבית המשפט, הוא נשאל סדרת שאלות בנוגע לסיכון והשיב ב- "לא זוכר" ו- "לא יודע" (עמ' 37 שורות 24-22; שורות 27-26; עמ' 38, שורות 6-5; שורות 12-13).

החזקת הסיכון על ידי "הערבי", היא פרט מהותי בעדות העד. השוני בין דבריו העד במשטרת לדבריו בחקירה הנגידית, ממשמעותו. מתן אמרת העד הוכיח את כוחם של המשפט. מוסר האמרה העיד במשפט. וניתנה לכך לצדדים הזדמנויות מלאה לחוקרו - גם שכאן קבלת האמרה הייתה בשלב שלאחר החקירה הנגידית של העד, הרי שהעד נחקר בחקירה הנגידית בין היתר על אמרתו במשטרת, באופן מלא ומספק (ראה במילוי עלי' 38 ש' 5 עד 14). העובדה היא שלאחר קבלת האמרה, הסגנור לא ביקש להמשיך ולחזור את העד. בנסיבות העניין אמרת העד במשטרת קבילה כראיה לפי סעיף 10א' לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

בהתחשב בכך שהעד אכן נגע בדבר; שתוון אמרתו כי הוא מעדייף שלא להיות מעורב בעניין והוא מקפיד למסור רק את מה שהוא חווה בעצמו; שהנאשם עצמו מאשר פרטיים שונים בגרסה שהעד מסר במשטרת; שהעד ניסה להימנע ממיסירת עדות בבית המשפט ואף פנה לבית המשפט במכבת אורך בבקשתו לפניו ממשירות עדות, על רקע חששו שהוא משפטה הנאשם יפגעו בו ובמשפחה; ובהתיחס לכך שהוא לא מסר בבית המשפט גרסה המבטלת חזיתית את הדברים שמסר באמרטה במשטרת, אלא רק השיב לאפשרויות שהוצעו בפניו על ידי הסגנור בעicker ב- "לא זוכר"; ושגרסתו עולה בקנה אחד עם ראיות אחרות שהוצעו בבית המשפט; נראה לו שניתן לבסס ממצאו על הדברים שמסר העד במשטרת ולהעדיין את אמרתו על עדותו בבית המשפט. בהתאם לכך אני קובע כי מיד בתום העימות הפיזי בין הנאשם למטלון, כאשר הנאשם התחיל להתרחק מהזירה, הוא החזיק בידו סיכון.

5. מכל האמור עולה כי גרסת הנאשם על השתלשלות העניינים באירוע, בעיקר, תלולה מהמציאות. היא אינה مستדרת עם הראות הניטרליות שהוצעו במשפט ואני נותנת הסבר הגיוני לפגעות שנגרמו למטלון ולהימצאות הסיכון אצל הנאשם. היא אינה אמינה ואני דוחה אותה.

6. המטלון העיד בזורה כי העימות שלו היה עם אדם אחד בלבד - שכן חולק כי הוא הנאשם - וכי אותו אדם זה שפצע אותו באמצעות סיכון, בחלקיו גופו השונים. (ראה עלי' 11 מש' 17; עמ' 12 מש' 5; עמ' 13 מש' 11; עמ' 20 ש' 11-7).

הסגנור טען כי המטלון שיקר בבית המשפט בהכחישו שריצה עונש מאסר. אכן, המטלון הבהיר תחילת שি�יב בכלא באוקראינה, ממנה עלה לישראל (עמ' 16 ש' 27) אולם מיד בשאלות הבאות הוא אישר שבاهיו בכלא במשך 11 הוא ישב "בבית סוהר של ילדים" ואחר כך, לפני שנים רבות, הוא ישב בכלא על גניבות בעבודה (עמ' 17 מש' 1 ואילך). בנסיבות המתוארות ובהתיחס לכך שאינו קשור ענייני בין עברו הפלילי הרחוק של המטלון בחו"ל לבין האירוע כאן, לא נראה לו שיש בתשובתו הראשונה של המטלון כדי להעיב על אמינות גרסתו במקרה זה.

הסגנור טען בסיכוןיו כי המטלון סיפר בעדותו שהנאשם ביקש בבית הקפה 10-12TL ואילו בעל בית הקפה סיפר סיפור שונה, וביקש להסיק מכך שהמטלון "שיקר בבית המשפט במצב נחוצה". לענן זה אצין כי סעיף 4 לעובדות כתוב האישום מבוסס על גרסתו האמורה של המטלון, לפיה הנאשם ביקש ממנו כסף, וכי בתשובתו לכתב האישום הודה בעובדה זו וטען כי הדבר היה בצחוק (עמ' 2 מש' 14).

הסגנור טען עוד, כי התנהגות המטלון, בעדיבתו את מקום האירוע מבלי להמתין להגעת המשטרת ובאי שיתוף הפעולה שלו עם השוטרים שהגיעו לחדרו במלון, היא התנהגות עברינית המבטאת גם רגשות אשמה המזקקים את טענת הנאשם כי המטלון הוא התוקף.

ובכן, המתלון נשאל על עדיבתו את המקום והשיב, כי הוא עשה זאת משום שאיבד הרבה דם והוא בלחץ (עמ' 17 ש' 11) וכן שהוא נפצע ולא חשב שעליו להמתין במקום, ושם היה ממתין במקום והוא היה ממשיר להיות מותקף (עמ' 17 ש' 27). והשוטר שהגע אליו לחדר המלוון מיד לאחר האירוע מסר, כי הוא איננו יכול לומר האם אי שיתוף הפעולה של המתלון אותו הוא בגל קודים התנהגותים או בגל הפגיעה שלו וההשפעה שלו עליו (עמ' 46 מש' 23).

בנסיבות הכלולות איני מיחס משקל משמעותי לשערו הפלילי של המתלון ולהתנהלותו המתוארת לאחר פציעתו, בהקשר לקביעת אמינותו גרסתו ולקביעת שהוא לא הותקף על ידי המתלון אלא תקף אותו.

המתלון עשה רושם של אדם המתפרק במלוא חושיו, מציאותי, ענייני, חד ומפוקח, קולט היטב את ההתרחשויות סביבו ומסוגל לשחזרם. סיפורי הגינוי וקורנתוי ופרטיו בעליים בקנה אחד עם עובדות שאין עליהם עוררין ועם ראיות אחרות. הפגיעה בחלקו גופו השונים, המותאמות בעיליל לחתקים מחוץ חד כמו סכין, שאין חלקו שנגרמו לו במהלך האירוע, מAshות מרכיב מרכזי בגרסהו. בעודו בבית המשפט הוא תיאר את ההתרחשויות באופן מינורי, ללא הגזמה או דרמטיות, לא הירבה במיללים ובפרטים וניכר שקשה היה לו לספר על תקיפות ועל הפגיעה בו והוא חש על מה שיירע לו. שוכנעתי שהמתלון תיאר דברים שחוווה, כהוויותם, ושעיקרי העובדות שמסר בעדותו בבית המשפט משקפים את מה שיירע.

7. מספר ימים לאחר האירוע נערכ למתלון מסדר זהה תМОנות. הוא הציע על תМОונת הנאשם ו אמר:
"לא בדיק, אבל אני חשוב זה".

הנאם נעצר זמן קצר לאחר האירוע, בשוק העירוני בבאר - שבע כשלצטו מוכתמת בدم. באמרתו במשטרת הוא קשור את עצמו לאירוע. בתשובתו לאיושם ובעדותו בבית המשפט הוא הודה כי הוא זה שהיה בבית הקפה ורב עם המתלון.

8. למעשה, די בהצברות הראיות הנ"ל כדי לקבוע במידת הוודאות הדורשה שהנאם ביצع את המעשים המוחשיים לו בכתב האישום.

ראיות נוספות התומכות בגרסה התביעה

9.א. זמן קצר לאחר האירוע, מש"ק השוק העירוני בבאר שבע, רס"מ איתן תמיר, קיבל ידיעת מאנשי השוק, לפיה הגיע לשוק אדם לבוש חולצה לבנה מוכתמת בדם, שיש לו סכין בכיס האחורי של המכנס. (עמ' 50 מש' 14). נידת משטרת הגיעה למקום, שוטר נכנס לשוק, ראה את הנאשם יושב בבית קפה, חולצתו הייתה מוכתמת בדם, והוא הודיע לו על מעצרו, קיבל אותו והובילו לרחבה בפתח השוק, שם היו נידות משטרת ושוטרים. הנאשם הוכנס לחלק האחורי של נידת משטרתית שהטא האחורי של הסורג, וכעבור זמן קצר השוטר שעצר אותו ראה אותו עושה תנועות עם ידיו מאחור ועם גופו, מחזיק סכין בצד ימין וחורק אותה בתנועה הצדקה, והסcin נתפסה על ידי השוטרים.

אמנם, התביעה לא הביאה ראיות על שרשרת מפורטת של העברת הסcin מרוגע תפיסתה בניידת ועד להגעתה לידי החוקר, אולם, מהראיות שהוצעו בבית המשפט עולה שהscin שנטפסה בניידת הובאה מיד לתחנת המשטרת והגעה לידי החוקר שחקר את הנאשם (ראה עמ' 32 ש' 2, עמ' 32 ש' 13-12, עמ' 54 ש' 23, 25-26, עמ' 57 ש' 2-3 ועמ' 8-7).

- 9.ב. החוקר שחקר את הנאשם הציג בפני הנאשם במהלך חקירתו סכין שהידית שלה כתומה והנואם אישר שזו הסכין שהשוטרים תפסו בניידת. (ראה ת/6 שורות 68-80 וכן ת/6א' בקטע המתאים).
- 9.ג. גם בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם ואישר כי השוטרים מצאו סכין בניידת, בזמן שהוא ישב בה.
- "בשלב מסוים פתחו את דלתות בניידת וראיתי בצד ימין שלו במושב האחורי של בניידת, ממש בחיבור בין המושב למשענת הגב, סכין..." (עמ' 67 מש' 14).
- 9.ד. עדות השוטר שפיק אלג'ילאווי, לפיה לאחר שהנאום הוכנס לבניידת הוא ראה אותו עוזה תנועות עם ידיו מאחור תוך הטית גופו ובחיכון שהוא מחזיק בידו סכין עם ידיית כתומה וחורק אותה הצדקה, נאמנה עלי. אין חולק שבשלב מסוים לאחר שהנאום כבר היה בניידת, שוטרים פתחו את דלתות החלק האחורי של בניידת ופלו מול הנאשם, ואין חולק שבאותו מעמד נתפסה סכין בקרבת הנאשם. הדעת נותרת שקרה שהוא שהביא את השוטר ג'ילאווי ואת השוטרים האחרים לפעול כפי שפועל. הגרסה של השוטר ג'ילאווי מסבירה היטב את השתלשות האירועים ואת תגובות השוטרים. יוזכר, שזמן קצר קודם לכן הנאשם הוכנס לחלק האחורי של בניידת ובאותו שלב איש מהשוטרים לא ראה סכין בניידת.
- 9.ה. נראה שיש להוסיף את העובדה שידיית הסכין שנתפסה בניידת הייתה במצב כתום, ואת העובדה שכשעד הראייה היל גסנבראואר נשאל האם הוא יכול לתאר את הסכין שראה במהלך האירוע בידי מי שתיארו מתאים לנואם, הוא השיב "אני חושב שצבע הקת היה כתום" (עמ' 23 ש' 26).
10. העובדות המתוארות, ביחד עם העובדה שהסכין נתפסה בשוק - המקום אליו הגיעו הנואם ישירות ממוקם האירוע - כפי שהנאום עצמו מוסר (עמ' 66 ש' 17); הזמן קצר יחסית של咍 מזמן האירוע ועד לתפיסת הסכין; והרשום הלכוארי שהסכין שנתפסה (כפי שניתן לראות בת/6א' ובת/7 עמוד 2) מתאימה לחתכים שנגמרו למצלון; מחזקים את הטענה שבמהלך האירוע הנואם החזיק בסכין שנתפסה בניידת.
11. הנאשם נחקר במשטרתו ביום האירוע בשעה 21:15 (ת/6). בחקירהו הוא לא מסר גרסה על השתלשות העניינים הנוגעת לאירוע והוא סירב להשיב על רובן המכريع של השאלות שהופנו אליו. השוטר חן אלפסי סיפר בעדותו בבית המשפט (עמ' 41 מש' 9) כי מספר ימים לאחר מעצר הנאשם הוא הגיע לבית המעצר בו הוחזק על מנת לגבות ממנו אמרה, על רקע אמירות הנאשם בבית המשפט בדיון בהארכת מעצרו שהוא מעוניין למסור גרסה. אולם בפועל הנאשם סירב למסור גרסה ומיאן להשיב לשאלות שנשאל.
- עיוון באמירה הנ"ל של הנאשם, מיום 24.9.15 (ת/9), מלמד שכן ניתנה לנואם הזדמנויות נוספת למסור את גרסתו לאירוע והוא לא מסר כל גרסה, וגם סירב להשיב לשאלות שנשאל.
- הנאום הסביר את שתיקתו במשטרתו בכך שראה שיש דברים לא מוסברים, כמו הסכין שנתפסה, ובכך שחשב שהמתלונן עבריין וחשש להיעיד נגדו, ואמר שאם היה יודע שהמתלונן מתכוון לדבר במשטרתו אז גם הוא היה מדבר במשטרה (עמ' 67 מש' 24 ועמ' 70 מש' 1). הסברים אלה אינם מניחים את הדעת. הנאשם לא מסר כל גרסה להתרחשויות, לא בחקירהו הראשונה ולא בחקירהו השנייה. אם כתענטו הוא הותקף על ידי אחרים אף חשש להפليل את המתלונן, הוא יוכל לספר את גרסתו מבלי לנתקוב בתיאור התוקפים או בזיהותם. באשר לטענת הנאשם כי לו ידע שהמתלונן מתכוון לדבר עם המשטרה גם הוא היה עושה זאת, יצוין, כי בחקירהו השנייה, החוקר הציג בפניו באופן מפורט ביוטר את פרטי הראיות נגדו, כולל גרסת המתלונן ועודים אחרים שהחוקר נקב

בשםם, כך שהנאשם ידע בבירור שהמתלון "דיבר עם המשטרה", ובכל זאת הוא לא מסר גרסה וסירב להשיב לשאלות שנשאל. הנאשם גם לא הסביר מה השתנה מבחןית חששו מהמתלון, בין חקירות המשטרה למתן עדותו בבית המשפט.

בנסיבות, היה מצופה מהנאשם, שנחشد במעשה חמוץ שכזה, למסור את גרסתו המזchia - במיוחד כאשר החוקרים שבין ומסבירים לו את חשיבות מסירתו גרסתו ואת משמעותו הימנעו מכך - ומשלא עשה כן יש בכך כדי לחזק את דוחית גרסתו המאוחרת, אותה הציג רק בבית המשפט, ולחזק את ראיות התביעה. (ראה י. קדמי, על הראות, חלק ראשון, מהדורות 9, 2009, עמ' 307-309).

חוות דעת ה-DNA ודברים שאמר המודיעע

חוות דעת ה- DNA

התביעה הגישה חוות דעת מומחה (ת/10) לפיה פרופיל ה-DNA שהתקבל מהמיטוזים שהמבחן בנה היו סומנו בין היתר בכתב "מלחב סcin" ו- "בחיבור בין להב לידית", תואם לפרופיל ה-DNA של המתלון. המוצגים האמורים שייכים לחקירת תיק זה. הדברים נלמדים במספרי הפ"א והפל"א ומכך שהם הגיעו עם מוצגים נוספים השייכים לאותה חקירה. בנסיבות, סביר להניח שהדגימות שהו על המיטוזים הנ"ל אכן נלקחו, כמתואר בכתובים, מהסיכון שנטפסה בחקירה זו. אולם, לא הוציאו לבית המשפט ראיות המתיחסות לעצם נתילת הדגימות מהסיכון ולכך שהדגימות האמורות שייכות לסיכון שנטפסה בניידת. משכך, לא ניתן משקל למצאי חוות הדעת.

אמרת המודיעע

עדותו של השוטר איתן תמיר על כך שהמודיע שוחח אותו בטלפון אמר לו שהנאשם סיפר לו שהוא ذكر אדם בעיר העתיקה בסיכון שהיתה ברשותו, הינה עדות מפי השמועה, שאין לקבלה. לו המודיעע עצמו היה מבקש למסור את הדברים, הם היו קבילים בתור אמרה של נאשם, לפי סעיף 11 לפקודת הראיות. אולם התביעה לא העידה את המודיעע ואין לקבל את דבריו מפי אחר ששמעם. יצוין, כי התביעה עצמה לא ביקשה להסתמך על הדברים האמורים להוכחת תוכנם.

טענות נוספות של הנאשם

הגנה עצמית

1. הסגנור טען, כי בנסיבות העניין, למורתו שהנאשם אינו אומר שהוא פגע במתלון באמצעות סcin כדי להtagונן מפניו, ראוי לבחון את האפשרות שהנאשם פגע במתלון מתוך הגנה עצמי. לטענתו, התנהגותו העבריתנית של המתלון, דברי המתלון כי הוא והנאשם רבים, תיאור העד גסנבעאר את הריב כ"קטטה" ועדותו שהאדם שהחזיק בסיכון עשה זאת רק בדקות האחרונות של הריב, וכן מצב שכרותו של הנאשם, שהשפיע על חוסמו הפיזי ועל מודעותו, מוכיחים את הטענה שהנאשם פעל מתוך הגנה עצמית.

2. מבלי להיכנס לעובי השאלה באלו נסיבות מוצדק לבחון טענת הגנה שלא הועלתה על ידי הנאשם, במיוחד כשהגרסתו אינה עולה בקנה אחד איתה, אומר, כי גם אם אין לטובו הנאשם כי בנסיבות העניין מוצדק לבחון את הטענה, הרי שהראיות שהוצעו בבית המשפט אין תומכות בקבלת הטענה לגופה.

2.א. המתלון לא היה מזין וגם אם במהלך הריב ביןו לבין הנאשם הוא היכה בו, לא הייתה הצדקה עניינית

לשימוש בסיכון מצד הנאשם. בודאי שלא הייתה כל הצדקה לגרימת חתכים כה רבים באזרחי גוף שונים, ביניהם מאוד רגשים. הapur בין פצעי השפושף השטוחים שנגרמו לנายนם - במיוחד במרפק ובברכיים - אל מול פגיעות הסיכון המposeחות שנגרמו למתלוון, מדובר בעד עצמו.

- 2.ב. המתלוון העיד כי הנאשם תקף אותו והוא התגונן מפניו. כפי שכבר ציין, אני מקבל את גרסתו לאירועים.
- 2.ג. העד גסנבוור העיד כי ראה באירוע שני גברים מתוקוטיטים על הרצפה כאחדר מעלה השני. בשלב מסוים הם קמו והחליפו אגרופים ואז השמן מביניהם שלף סיכון וניסה לדקרו. התיאורים שמסר העד על שני הגברים רבים, מתאימים במובاهק לתיאורי הנאשם והמתלוון. לדברי העד, האדם שתיאورو מתאים לנายนם הוא זה שהיה מעלה אחריו - שתיאورو מתאים למתלוון - בזמן שהם היו על הרצפה והוא זה שאחריו נרץ שלף סיכון. התיאור שמסר העד אינו תומך בשום אופן בטענת ההtagוניות של הנאשם. אדרבא, עולה ממנו כי בזמן הריב得意ו היה מעלה המתלוון - ובמצב זה בדרך כלל מי שנמצא מעלה הוא בעמלה עדיפה על פני מי שנמצא למטה - והaintם הוא זה שלף סיכון.
- 2.ד. הנאשם, שהחזיק בסיכון בזמן המתלוון לא היה מזין, יוכל בקלות לעזוב את המקום לפני שתקף את המתלוון בסיכון, והוא לא עשה זאת.
3. טענת הסגנור בסיכון כי "הaintם היה חלש פיסית לאור מצב שיכרתו", דבר שהשפייע גם על חוסנו הפיסי לתגונן מפני תקופת המתלוון...". משוללת יסוד עובדתי. אמנם, השוטר שעצר את הנאשם סמור אחרי האירוע העיד כי נדף ממנו ריח אלכוהול, אולם הוא העיד כי כאשר הוא ביקש מהaintם לעמוד הוא עמד וכי במהלך הובלתו ממוקם המעצר אל הנידתaintם לא נפל ולא מעט (עמ' 8 מש' 25). צפיה בشرط המתעד את חקירותaintם בערב המקירה (ת/6א') מלבדת, כי הנאשם היה יinson, עירני ומרוכז. הוא עקב אחר חקירתו, בחר את קוו תגובתו ודיבר בעניינים, והוא עצמו דחה בלהג את שאלת החוקר האם הוא שיכור ושלל אפשרות זו.
4. מכלול הנסיבות שולל איפוא את טענת ההגנה העצמית, "התאורטיות", שהעליה סגנורו של הנאשם.

מחדר証據

1. הסגנור טען בסיכון כי אי בדיקת מצלמות האבטחה בשוק על ידי המשטרה, הוא מחדר証據.
2. השוטר איתן תמייר, המשמש כמש"ק השוק העירוני בבאר-שבע, הסביר את אי צפיפות בצילמות האבטחה המותקנות בשוק בכרך, שהאזור בו נעצרaintם ישן, המצלמות המותקנות בו הן באיכות ירודה ורוכן אין פעילות, ובכלל, באזורי המדבר אין תאורות לילה ובשעות ערבית המצלמות לא קולטות כלום. והוא הוסיף שהוא אינו יודע מהיין נכנס reintem לאזרור בו נעצר והאם בכלל מותקנות שם מצלמות אבטחה. (עמ' 52 מש' 8)
3. בכלל, מקום בו קיימות מצלמות אבטחה שיתכנן וקלטו נתונים רלוונטיים, מצופה מהמשטרה לבדוק את הנושא. אולם, אין זה אומר שאי בדיקת מצלמות אבטחה ייחשב תמיד כמחדר証據 בעל ממשמעות. הדבר תלוי בנסיבות הקונקרטיות.
4. כאן, אין בפי ההגנה טענה כי בדיקת המצלמות יכולה להוכיח נתון הנטען על ידי הנאשם או לתרום להפרצת גרסת התביעה. איש לא טען שהaintם הסתובב בשוק כשהסיכון שלופה בידו. הטענה היחידה

שנשמעה - מפי שוטר ששמע את הדבר מאוחר - הינה שהנאשם החזיק סכין בכיס האחורי של מכנסיו. נראה שבנסיבות אלה מצילמת האבטחה לא יכולה לתרום לאישוש טענת הנאשם כי לא הייתה ברשותו סכין או להפרכת טענת התביעה כי הוא החזיק סכין. מכל מקום, אין באז בדיקת המצלמות כדי להשפיע על תמונה הראית.

סדר היזהוי

1. בתאריך 24.9.15 נערך למתלון מסדר זיהוי תמונות. הוצגו בפניו 8 תמונות ובهن תמונה הנאשם, והוא הצבע על תמונה הנאשם ואמר: "לא בדיק, אבל אני חשב זה." (ת/2). ב"כ הנאשם, שנכח במסדר הזיהוי, ביקש לשאול את המתלון "למה הוא אומר אני לא בטוח" והשוטר שנייהל את מסדר הזיהוי פסל את השאלה ולא איפשר למתלון להסביר עליה.
2. טרוניות הסגנון על פסילת שאלת ב"כ הנאשם במהלך מסדר הזיהוי, מוצדקת. עקרונית, בנסיבות בהן נדרש זיהוי של חשוד במעשה עבירה, שאלת מידת וודאות הזיהוי של המזהה הינה רלוונטית וחוובתית. מילא, ככל, יש לאפשר למי שהדברים נוגעים אליו, הנוכח במסדר הזיהוי, לשאול שאלות בנוגע לכך.
3. בענייננו, שאלת ב"כ הנאשם במהלך מסדר הזיהוי הייתה עניינית ומתבקשת ולא הייתה כל הצדקה לפסילתה. הסברו של החוקר בבית המשפט לפיו הוא פסל את השאלה משום שב"כ הנאשם ייחס למתלון בשאלתו בדברים שהוא לא אמר (עמ' 43 מש' 8), איננו מניח את הדעת. ברור שהמתלון סיג את מידת וודאות הזיהוי וברור ששאלת ב"כ הנאשם התייחסה לכך.
4. לאחר מעשה הסתבר ששאלת זיהויו של הנאשם כמי שנכח במקום האירוע ורב עם המתלון אינה בחלוקת, מילא חשיבות וודאות זיהוי הנאשם על ידי המתלון מוגבלת, כך שפסילת שאלת ב"כ הנאשם לעניין וודאות הזיהוי לא גרמה לנאים נזק.

העבירות שביצע הנאשם

1. התביעה "חסה לנאם עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות, לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, ועבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. סעיף 333 דין במי ש"חובל בחבבו חבלה חמורה".
"חבלה" מוגדרת בסעיף 34 כד' לחוק העונשין, כ"מכאוב, מחלת או ליקוי גופניים, בין קבועים לבין עוביים". ואילו "חבורה חמורה" מוגדרת כ"חברה העולה כדי לחברת מסוכנת, או הפגיעה או עלולה לפגוע קשות או ל תמיד בבריאות הנחובל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבוע או כדי פגיעה קבוע או פגעה קשה באחד האיברים, הקרומיים או החזושים החיצוניים או הפנימיים".

הסגור טען בסיכוןיו, כי המסתכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט אינם מוכחים שהחבורה שנגרמה למתלון היא "חבורה חמורה" כהגדרה בחוק העונשין. עיון בתעודה הרפואיית של המתלון (ת/5) ובתצלומים המתעדים את הפגיעה הגוף שngrמו לו (ת/4) מביא למסקנה שמדובר החבלות שנגרמו למתלון הוא בגדר "חבורה חמורה". החתקים שנגרמו למתלון באזורי גופו השונים עלולים, לפחות, לפגוע קשות בנוחותו, ודקירתו בחזה

משמאלי מאחור, ובעקבותיה חזה-האויר שנגרם לו, עלולה לפגוע קשות בבריאותו ובנוחותו.

3. סעיף 186(א) לחוק העונשין אוסר בין היתר החזקת סכין מחוץ לתחום הבית או החצרים, אלא אם כן הנאשם הוכח כי החזקה היא למטרת כשרה.

הוכח CRAIOI שהנאשם החזיק בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו, והנאשם לא טען ולא הוכח כי החזיק בסכין למטרת כשרה.

סוף דבר

uberiot ha-chabla chomora b-nisivot m-hamirot, l-pi seif 333 - 335(a)(1) la-hok ha-unshin, v-hatzekat scin, l-pi seif 186(a) la-hok ha-unshin, shiochso l-naشم, hoccho cdvui v-anu m-rashiu v-bivzou.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ז, 30 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.